

Ahoj, kamaráti!

Rozpoviem Vám príbeh. Pohodlne sa usad'te a dobre počúvajte...

Kde bolo, tam bolo, bolo raz jedno maličké semienko. To semienko som bol ja. Vyzeral som ako zrnko hrášku. Môj kamarát vietor Viktor ma odfúkol z domčeka, kde som býval. Najskôr ma vyniesol vysoko, až pod oblaky. Aj som sa trošku bál takej vysokánskej výšky, ale potom sa mi ten veterný let ohromne zapáčil. Lietali sme, šantili, krútili sa a vystrájali. Spod oblohy ma vietor ... **pamätáte si, kamaráti, ako sa vetrík volal???**(vietor Viktor) zniesol dole na zem a zafúkal ma do trávy. Bol som unavený, tak som v trávičke zaspal. Keď som sa zobudil, zistil som a cítil, že mi narástli koreňky! Tými koreňkami som bol pevne zachytený v zemi. A ešte som aj rástol. Už som nebol semienko, ale stal sa zo mňa maličký ... **uhádnete kamaráti, čo narástlo zo semienka???** (stromček)

Rástol som a rástol. Slnko mi dodávalo silu, teplo a svetlo, dažď mi dával vodu, keď som bol smädný a kamarát Viktor ma ovieval, keď mi bolo horúco. **Zapamätali ste si, čo potrebujú stromy a tiež rastlinky, aby mohli rásť???** (slnko, vodu, teplo, svetlo, aj vietor). Moje konáre už neboli tenké a slabé, ale pevné a silné. Narástli mi na nich listy, Viktor sa s nimi veľmi rád hrá. Na jeseň ich s radosťou rozfukuje po celej lúke. Je to taký vietor pobehaj, toľko fúka, až mi zhodí všetky z konárov. Ja sa však na neho nehnevám, lebo na jar mi narastú nové listy- vlastne, veď už je jar, tak sa mi na konároch objavia púčiky a z nich narastú, keď bude teplúčko, nové lístky. Kamaráti, keď pôjdete s rodičmi na prechádzku do prírody, poobzerajte sa okolo seba, nájdite hocikaký strom a pozrite sa na jeho konáre, či sú na nich púčiky. A možno aj malé lístočky s kvietkami. Ak ich uvidíte, budete vedieť, že na Vás myslím a posielam Vám pozdrav od slnka, dažďa a vetra Viktora.

Rodičia Vám môžu porozprávať, ako sa meníme počas roka...lebo my, stromy, nevyzeráme stále rovnako. **Ozaj, vedeli by ste vymenovať ročné obdobia???** Pošepkám Vám, že cez zimu spím, nechce sa mi drkotat' konármi a mrznúť - tak radšej celú prespím.

Dávajte na mňa pozor, aj na všetko v prírode, lebo ona je mojím domovom. Bez prírody by totiž nebol život. Keď budete mať voľnú chvíľku, skúste ma nakresliť, vyrobiť, vymalovať. Odložte si obrázky a keď sa vrátíme do škôlky, tak si spravíme z nich výstavku.

MŠ Dolná Súča

Dúfam, že sa Vám môj príbeh aspoň trošku páčil, majte sa pekne a buďte zdraví. My stromy sme vlastne ako vy deti, z maličkého semienka vyrastieme na veľký strom. Vy ste z bábätiok vyrástli na veľkých škôlkarov...

Váš kamarát Strom.

